



У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Стефанюка Андрія Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзаців другого, третього пункту 15 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про Національну поліцію“

м. Київ
2 жовтня 2019 року
№ 259-2(I)/2019

Справа № 3-245/2019(5537/19)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Мельника Миколи Івановича – головуючого,
Саса Сергія Володимировича,
Тупицького Олександра Миколайовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Стефанюка Андрія Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзаців другого, третього пункту 15 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про Національну поліцію“ від 2 липня 2015 року № 580–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 40–41, ст. 379) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Тупицького О.М. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Суб'єкт права на конституційну скаргу – Стефанюк Андрій Миколайович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають статті 22, частинам першій, четвертій статті 41, частині першій статті 58 Конституції України (є неконституційними), положення абзаців другого, третього пункту 15 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про Національну поліцію“ від 2 липня 2015 року № 580–VIII зі змінами (далі – Закон № 580), які не містять правових норм щодо права на пільги, зокрема 50-відсоткову знижку плати за користування житлом та комунальними послугами, колишнім працівникам міліції, у тому числі пенсіонерам, а також членам їхніх сімей, які були встановлені статтею 22 Закону України „Про міліцію“ від 20 грудня 1990 року № 565–XII зі змінами (далі – Закон № 565).

Відповідно до положень абзаців другого, третього пункту 15 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 580 за колишніми працівниками міліції, у тому числі пенсіонерами, а також членами їхніх сімей, іншими особами зберігаються пільги, компенсації і гарантії, передбачені Законом № 580 для колишніх поліцейських, членів їхніх сімей, інших осіб; право на отримання одноразової грошової допомоги, інших виплат, передбачених Законом № 565, зберігається і здійснюється в порядку, що діяв до набрання чинності Законом № 580.

У серпні 2014 року інформацію про автора клопотання як працівника міліції на пенсії було внесено до Єдиного державного автоматизованого реєстру осіб, які мають право на пільги. Із 7 листопада 2015 року на підставі пункту 5 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 580 втратив чинність Закон № 565, згідно зі статтею 22 якого Стефанюк А.М. мав право на 50-відсоткову знижку плати за користування житлом та комунальними послугами. У зв'язку з цим Департамент соціального захисту населення Кам'янець-Подільської міської ради скасував відповідну пільгу, встановлену автору клопотання.

Стефанюк А.М. оскаржив такі дії названого департаменту до Кам'янець-Подільського міськрайонного суду Хмельницької області, який постановою від 5 травня 2016 року задовольнив позов. Однак Вінницький апеляційний адміністративний суд постановою від 2 серпня 2016 року рішення суду першої інстанції скасував, у задоволенні позову Стефанюка А.М. – відмовив. Верховний Суд постановою від 16 квітня 2019 року постанову суду апеляційної інстанції залишив без змін.

На підтвердження своєї позиції щодо неконституційності оспорюваних положень Закону № 580 автор клопотання посилається на окремі положення Конституції України, Закону № 580, Закону № 565, юридичні позиції Конституційного Суду України, рішення Європейського Суду з прав людини, а також на судові рішення, ухвалені у його справі.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Автор клопотання стверджує, що абзацами другим, третім пункту 15 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 580 законодавець фактично скасував норму Закону № 565 щодо права на 50-відсоткову знижку плати за користування житлом та комунальними послугами, чим допустив звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод всупереч статті 22 Конституції України. Стефанюк А.М. вважає, що позбавлення його права на вказану пільгу призводить щомісяця до значних грошових витрат і є

порушенням його права власності на ці кошти у розумінні статті 1 Першого протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року та частин першої, четвертої статті 41 Конституції України.

Як вбачається зі змісту конституційної скарги, обґрунтування тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень Закону № 580 зводиться до констатації відсутності в Законі № 580 норм щодо надання колишнім працівникам міліції, у тому числі пенсіонерам, а також членам їхніх сімей 50-відсоткової знижки плати за користування житлом та комунальними послугами, аналогічних тим, які містились у частинах четвертій, шостій статті 22 Закону № 565. Таким чином, автор клопотання фактично стверджує, що абзаци другий, третій пункту 15 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 580 не містять норм, які передбачали б пільги для колишніх працівників міліції.

Конституційний Суд України неодноразово зазначав, що неналежне законодавче регулювання або його відсутність не може бути підставою для відкриття конституційного провадження у справі (ухвали від 21 березня 2002 року № 9-у/2002, від 27 лютого 2013 року № 8-у/2013), а також наголошував на тому, що заповнення прогалин у нормативно-правових актах, прийняття законів, внесення до них змін і доповнень, узгодження їх положень між собою є прерогативою Верховної Ради України і не належить до його повноважень (ухвали від 15 лютого 2007 року № 15-у/2007, від 19 травня 2009 року № 27-у/2009, від 24 червня 2009 року № 34-у/2009, від 8 липня 2014 року 74-у/2014).

Стефанюк А.М. також стверджує, що оспорювані положення Закону № 580 не відповідають частині першій статті 58 Конституції України. Однак жодних аргументів щодо цього він не наводить.

Зазначене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктами 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Стефанюка Андрія Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзаців другого, третього пункту 15 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про Національну поліцію“ від 2 липня 2015 року № 580–VIII зі змінами на підставі пунктів 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Першого сенату Конституційного Суду України є остаточною.



**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**